

Наиянъ и като влѣзваше, срѣщнахъ да носѣтъ мъртъвъ, едничкыйтъ сынъ на нѣкоя довица, за когото като са съжали, въскрѣси го. А туй чудо повдигнахъ сичкытъ на страхъ и на славословіе къмъ Бога, и като са разчу въ сичка Іудея и въ околността, стигнахъ и до слухътъ на Іоанна. А той отъ тъмницата проводи двама отъ ученицытъ си да попитатъ Іисуса, той ли е който иде, или трѣба да чакатъ другиго. Тогази Іисусъ като исцѣри мнозина прѣдъ тѣхъ отъ сѣкаквы болѣсти, проводи ги да кажѣтъ каквото сѣ видѣли и чули. А слѣдъ туй говори къмъ присѣствующытъ за кръстительтъ, като ги мѣмрѣше за невѣрството и безуміето имъ, и проповѣда за него че той е цѣ горенъ отъ сичкытъ пророцы. Въ този градъ, като обѣдваше въ къщата на Симона Фарисея, дойде при него нѣкоя жена, жителка отъ този градъ, и знаменита блудница, и поченахъ съ сълзытъ си да полива краката му, и да ги отрыва съ косытъ на главата си, да ги маже съ муро, и да ги цалува. А Симонъ понеже са съблазни, че оставя таквази жена да са допира до него, Іисусъ рече: Защото тя показа толкози любовь и покаяніе, станѣхъ достойна да земе отъ Бога прошка на грѣховетъ си. И тутакси слѣдъ туй са обърнахъ къмъ нея и рече: оставихъ ти са грѣховетъ. (Лк. 5. Мат. 9. 5—13. 11.).

§. 23. *Іисусъ нарича свои домашни онѣзи, които слушатъ словото Божіе и избличава Богохулынтѣ фарисеи.*

Като прѣминахъ Галилея, върнахъ са въ Капернаумъ, дѣто таквозъ множество са събра въ къщата му, щото нито да ѣде можѣше. Като чухъ туй роднинытъ му, дойдохъ да го земнѣтъ, отъ страхъ да не бы да